

moi là dùng mẹo để nói lên những điều không muốn nói ? thí dụ : moi chuyện [đâu cần dùng mẹo ?!]

mòn là trông chờ lâu quá [mòn giày thì sao ?!]

món là từ đặt trước danh từ ? chỉ đơn vị vật cụ thể hoặc khái niệm thường có thành phần không đơn giản [nói vòng vo tam quốc thay vì nói : món ăn !]

mong là chờ đợi một cách khát khao [cứ gì phải khát khao ?]

mong manh là ít có khả năng xảy ra ! [số kiếp mong manh thì sao?]

tàn tạ là rụng rời, trơ trọi [vậy thì sắc đẹp, sức khỏe cũng rụng rời trơ trọi sao?]

La là nốt thứ sáu của nhạc mới vậy chứ nhạc xưa cũ không có nốt này sao ?

la liệt là nói ? bày ra nhiều vậy thì không nói là gì ?

la rầy : mắng nhiếc làm cho khổ sở [sic] nhét thêm vào bốn chữ sau để làm gì ?

là lướt : đẹp và sang vậy chiếc xe hơi cũng là lướt sao ?

lá lách : bộ phận chuyên sản xuất [sic] hồng cầu dốt về y học quá chừng !

lả lướt ; dáng đi mệt nhọc trời đất ! lao động nhiều thì lả lướt !

lạ là lấm thí dụ : đẹp lạ - định nghĩa một cách khôn nạn như thế đấy !

lạc bước là lưu lạc định nghĩa của bọn trí thức cà chớn

lạc loài là bơ vơ nơi xa lạ vậy thì loài là nơi xa lạ ?!

lạc quan là vui tin ở đời vậy thì quan là tin ?!

lạc thú là hoàn cảnh vui vẻ vậy thì thú là hoàn cảnh hay sao?

lai láng là chứa chan tình cảm ! vậy thì nước chảy lai láng có tình cảm không ?

lai lịch là nguyên do của một người [chắc là Mã Viện đã dạy cho họ mấy chữ này]

lai rai là cơn mưa ? nhỏ và ngắn [mấy ông từ điển gia này thật hết nước nói]

lái buôn là người làm nghề buôn bán ngược xuôi [lái là ngược xuôi ?]

làm biếng là không làm việc gì hoặc ít làm [vậy thì ngủ là làm biếng sao]

làm bộ là tỏ thái độ khinh thường [định nghĩa kiểu này đáng khinh thường hơn]

làm cái là đóng vai chính trong cuộc đánh bạc [định nghĩa kiểu người điên đóng kịch]

làm cỏ là nhặt cỏ dại ngoài ruộng [cuốc xẻo cỏ cần, có mười ngón tay là đủ]

làm dấu.- nói người theo Thiên chúa giáo [ai muốn làm dấu thì phải theo đạo !] đưa tay ra trước mặt vẽ thánh giá trong không gian

làm giá là làm hại đến cái chân thực [rất triết lý, mấy ông này làm hại từ điển]

làm kiêu là làm cao [vậy thì làm cao là làm kiêu ? hết sảy !]

làm loạn là đứng lên chống lại trật tự vậy thì làm tình là nằm xuống làm cái gì ?

[gần như mỗi chữ mỗi sai, mỗi hàng định nghĩa là một dịp cho mấy văn nô này nói bậy, nói vớ vẩn, than ôi là chữ nghĩa quàng xiên của chúng nó, đang làm nhục cho tiếng Việt của ông bà ta biết bao.

trong khi đó thì ở miền nam có từ điển Việt Anh của ông Nguyễn văn Khôn, 1966; cũng làm cho ta "trúng thực" vì ông cho vào cả hàng ngàn từ ngữ Tàu làm ra cái vẻ ta đây thông chữ hán, mà người Việt không ai thèm nói thèm biết đến những chữ đó cả, thí dụ như

sơn thanh thủy tú, sơn trang , sơn hải,
sơn hệ, sơn kê, sơn lộc, sơn quân,
sơn dân, sơn cốc, sơn công [con khỉ!]
suất chức, suất lược,
súc điện trì, súc nhục [đĩ trẽ]... trời đất, ba cái chữ này, chắc Khổng tử cũng chịu thua,
súc oán [?] sung sung /
sung du !
sứ tiết ?
sự do, sượng cự, sượng khuê
tá lý, tá nghiệm?
tá thái, tá đoan
tả triệu, tạ bệnh ...
tác khổ, tác oán,
tác phùng, tác sắc, tác vật
tạc dược, tạc huyết,
tạc nhật, tạc văn
tai dân, tai khu
tái tiêu, tài đoạt, tài khí, tài kỹ
tái mạo, tài quyết,
tài thái, tài tú, tài vọng,
tài sĩ, tài triết?
tại dã ?
tam giác thuật, tam hồn, tam nghi,
tam xạ ảnh, tam thái, tam thừa,
tam tư, tàm nghiệp, tàm ti

nghe mà cứ tưởng đâu có mấy ông tàu phù thủy Bắc kinh đang tràn qua dạy tiếng tàu cho dân Việt lần nữa, muốn khiếp luôn ! rồi thì ông ấy lại tự ý đặt ra giùm cho tiếng Việt những chữ kỳ quặc như là

sức cười, sức nghe, sức nhìn, sức trông, sức mỗi ... trời đất bộ ông tưởng muốn nói chi thì nói sao?

Đó, cái học cái biết cái hiểu ngớ ngẩn, đầu gà đít vịt, kỳ lạ, kỳ cục, kỳ quái, của mấy ông học giả không hề biết học cho thiệt, của cả hai miền nam bắc, thật xấu hổ. Chỉ vì cứ tưởng là biết được năm ba chữ thì đem ra khoe, cái gì không biết thì lại phịa ra, nói giốc, nói phét, nói tương, cho bừa phứa cho vào trong sách.

Người lượm rác trong các từ điển Việt cộng:
Bs Nguyễn hy Vọng